

Ora de religie : despre prietenie

Motto : *Prietenia la nevoie se cunoaște*

Și atât cât oameni se vor naște

Va dăinui!

Una dintre cele mai frumoase și mai nobile relații dintre oameni este PRIETENIA. Ea nu reprezintă doar o atracție emotivă sau o camaraderie obișnuită. Prietenia adevărată se bazează pe înțelegere și iubire. Etimologia cuvântului ne explică acest aspect: provenind din greacă, substantivul se referă la o persoană apropiată sufletește, de încredere, a cărei afecțiune merge până la sacrificiu. Când ne gândim la o astfel de ființă, realizăm o legătură strânsă între noi și cel pe care îl considerăm prieten. Dumnezeu ne iubește pe noi DACĂ suntem prieteni.

O prietenie între oameni este adevărată atunci când suntem în primul rând prieteni al lui Hristos, când respectăm și împlinim cuvântul Său. Avraam s-a numit prieten al lui Dumnezeu (Iacov II, 23), Dumnezeu a vorbit lui Moise ca prietenului său sincer (Ieșire, XXXIII, 11) iar Sfântul Ioan vorbește despre *prietenul mirelui* (Ioan III, 29). Însuși Domnul Iisus Hristos a avut pe pământ prieteni pe ucenicii Săi pe care l-a numit astfel (Ioan XV, 13-15). Prietenia este condiționată așadar de îndeplinirea poruncilor: *Acela care păzește poruncile Mele, acela este cel care Mă iubește.*

Ca oameni, avem mare nevoie de prietenie deoarece lipsa ei creează conflicte. Esența prieteniei este IUBIREA și RESPECTUL însă, ca o condiție obligatorie a prieteniei, acestea trebuie să se manifeste deopotrivă în noi și mai ales cu reciprocitate. După cum învățăm din Pilde (XVII,17), *prietenia este trainică când este sinceră.*

Cineva aseamăna prietenia confluenței a două râuri. După cum două râuri izvorâte din mătci diferite pot ajunge să se întâlnească și apoi să meargă în amestecul apelor, la fel, prietenia aduce cu sine, în faptele și inimile noastre, iubirea și respectul. Dar să nu uităm că o PRIETENIE întemeiată pe poruncile lui Dumnezeu este SIGURĂ. Dumnezeu nu poate fi absent dintr-o prietenie a oamenilor credincioși. Și pentru că se apropie marea sărbătoare a Sfinților Trei Ierarhi (30 ianuarie) luăm aminte la prietenia ce a existat între aceștia, în mod deosebit între Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Grigorie de Nazianz. Se spunea despre ei că au un singur suflet în două trupuri: toți trei cunoșteau același drum, la BISERICĂ și la ȘCOALĂ, aveau același scop, DESĂVÂRȘIREA CREȘTINĂ. De aceea, au rămas în conștiința Bisericii ca un exemplu de prietenie adevărată.

Pentru creștinii ortodocși, prietenia se bazează pe cuvântul Mântuitorului și ascultarea poruncilor LUI: *Voi sunteți prietenii mei*, ne-a spus Iisus. Și ce poate fi mai frumos și mai trainic decât a fi prietenul lui Hristos?

Să respectăm Cuvântul Său, să Îl împlinim și abia apoi să nădăjduim că ne vom întâlni cu prietenii noștri de aici și cu Prietenul Hristos în Rai!

Profesor,

Irina Rădulescu